

ետեւ Պիոս Է. Քահանայապետը 1809 Մարտ 22ին Quum nos եւ 28ին Apostolatus officium սկզբնաւորութիւններով կրկին կոնգակներ հրատարակեց, որոնցմով հաստատեց հայազգիներու համար սոյն Առաքելական փոխանորդութիւնը, առանց որոշ տեղ մ'իբրեւ աթոռանիստ նշանակելու, եւ Մոհիլելի հայ կաթողիկէ կանոնիկոն Յովսէփ Քրիստոփորովիչը՝ անուանեց Եպիսկոպոս Հարքայ, որ հին ժամանակներ փոքր Հայոց Մելիտինէի մօտ եպիսկոպոսական Աթոռ մըն էր. կոնգակները ղըկեց Ալեքսանայի Առաքելական Նուիրակին ձեռօք Լեմբերգի հայ Արքեպիսկոպոսին:

Այնուհետեւ կայսրն 1810 Նոյ. 7 թուակիր ուկազով զՔրիստոփորովիչ անուանեց եպիսկոպոս-Առաջնորդ կաթողիկէ Հայերու՝ ոչ միայն կամենիցի շրջանին, այլ ընդ ամենայն Ռուսիա, Խրբմ, Տփղիս եւ մինչեւ Աստրախան, տարեկան 3000 ռբ. (ըստ АКТЪ Հտր. №. Nr. 148՝ 6000 ռբ.) թոշակ նշանակեց եւ անուանեց զինքը Ասպետ Ս. Աննայի կարգին: Քրիստոփորովիչ նոյն տարին ձեռնադրուեցաւ ի Լեմբերգ, Հայոց Սիմոնովիչ Արքեպիսկոպոսէն, եւ հաստատուեցաւ ի Մոհիլել, ուր 1814ին Հայոց եկեղեցւոյն կից, եպիսկոպոսարան եւ ժողովրդապետանոց կանգնեց, եւ 1816ին վախճանելով թաղուեցաւ իր եկեղեցւոյն մէջ աջակողմեան խորանին առջեւ: (Տես այս մասին Ռուսիոյ ներքին գործոց Պաշտօնարանի գրութիւնն ի 27 Փետր. 1823 АКТЪ Հտր. №. Nr. 707, եւն,